

"קשר של שתיקה" בין רופאים

בימים אלה התפרסמה החלטה של ביהמ"ש העליון (רע"א 7975/18), בה נדחתה בקשה של תובע שהגיש תביעה בעילה של רשלנות רפואית הנוגעת לניתוח עקמת שעבר בעת היותו קטין, לפטור אותו מהגשת חוות דעת מומחה שתתמוך בטענות המועלות בכתב התביעה בשל שלטענתו נתקל ב"קשר של שתיקה" בין הרופאים בתחום.

ככלל, לא אמור להיות קושי במציאת חו"ד בתחום האורטופדי בתיק בו נטענת רשלנות, כך אף נאמר בהחלטת ביהמ"ש העליון.

ניתן לציין עוד, כי ניתוחים בעמה"ש אינם נחלתם הבלעדית של אורתופדים. בתחום זה עוסקים אף נוירוכירורגים, מה שמגדיל עוד יותר את היצע המומחים אליהם ניתן לפנות.

בהחלטה נאמר לגבי התחום האורטופדי, כי "תחום זה מונה עשרות של מומחים, הנוהגים תדיר לערוך חוות דעת מטעם תובעים בתביעות רשלנות רפואית" - אמירה זו הינה מוגזמת. קשה לישיבה עם היות הרוב המוחלט של האורתופדים בישראל עובדי מדינה, או עובדי קופות החולים המנועים במתן חוות דעת כנגד מעסיקיהם (וכשחלק ניכר מהמומחים משתייכים לשתי המערכות גם יחד).

מובן, שאין למהר ולהגיש תביעות לבימ"ש ללא כל חו"ד תומכת, תוך העלאת טענה של "קשר שתיקה" בין הרופאים, כשטענה זו אינה מבוססת כדבעי וכך אכן נקבע בהחלטה הנ"ל.

לעיתים נדירות אכן מתעורר קושי במציאת מומחה שיתמוך בתביעה שעילתה מוצדקת, גם בתחום בו יש מומחים לא מעטים המוכנים לשקול עריכת חוות דעת מטעם תובעים. יש לקוות, כי האמירה של ביהמ"ש, על השפע המדומה של מומחים זמינים, לא היא שתזכר, אלא ההדרכה החשובה בדבר הצורך לצרף ראיות מבוססות מאוד, בדבר קושי לאתר מומחה בשל "קשר של שתיקה" אם אכן נתקלים בתופעה זו, עוד בשלב הגשת התביעה.